

dertil hører, og med Hensyn til Værkhuusbygninger; maa man gaa den Vej, som er Udvalget og Thinget fuldstændig bekendt, og som fra alle Sider — saavel fra deres, der ere for, som fra deres, der ere imod bolanist Have — tilraades og fra de mest Sagkyndiges Side er erkjendt, at deri kan ingen Forandring ske, uden at man udsætter sig for at faae Noget, som paa een Gang bliver dyrere og slettere. Naar Spørgsmaalet saa er, hvad der skal ske til næste Aar, saa hverken kan eller vil jeg fraskrive mig og min eventuelle Eftermand den Ret at forelægge Rigsdagen dette Spørgsmaal, og hverken den ærede Ordfører eller Andre her i Salen ville forhaabentlig, og det især, da der forestaar nye Valg, foregribe Rigsdagen eller berøve den dens Ret til at betragte dette Spørgsmaal og hele denne Sag anderledes. Dette er en Sag, der kan og maa bringes frem for en anden Rigsdag, og derfor forekommer det mig saa besynderligt at ville holde fast paa dette absolute Tillæg af 300,000 Rd.; thi enhver Minister, som kommer til den næste Rigsdag og fremlægger Planen for de tilbagestaende Arbejder, maa kunne gjøre det saaledes, at han siger: Ville I gaa ind paa at give et saa stort Bidrag til Fuldbødselen? Og ville I ikke give saa Meget, saa maa I bestemt opgive, hvor I ville have en Begrændsning eller Indskrænkning, og saa maa det forsøges gjort med Mindre. Det vil altsaa blive en Forhandling, der bliver fort paa den Maade, at det bliver klart, hvad Tab man udsætter sig for, naar man holder sig til den mindre Sum. Ministeren maa kunne sige: Ville I give saa Meget endnu, saa ville vi kunne faae en Have, som fyldestgjør de Forbringere, der maa stilles. Dette Spørgsmaal foreligger ikke nu, med mindre man i det foreslaaede Tillæg vil lægge en Forpligtelse for Ministeren til at omstøde de Alfforder, som ere afsluttede med Hensyn til Hovedarbejderne; men i saa Fald vil jeg tilraade, at man hellere negter Bevillingen fuldstændig; jeg vil dog for mit Vedkommende betragte Vedtagelsen af Tillægget som ensbetydende dermed. — Jeg tror ikke, der er noget Forslag, hvorom jeg yderligere behøver at udtale mig.

Formanden: Det ærede Medlem for Svendborg Amts 1ste Valgkreds har Ordet.

C. B. Nyholm: I Henshold til den ærede Formands tidligere Henstilling til Medlemmerne frafalder jeg Ordet.

S. M. Petersen: Ja, ogsaa jeg hørte den ærede Formands Bemærkning før; jeg tvivler ikke om, at Hensigten har været at opfordre os til at fatte os kort, og jeg skal følge den. Med Hensyn til at jeg ikke har tiltraadt Forslaget under Nr. 39 om et Bidrag til en Kirkebygning i Hou, skal jeg udtale, at jeg ikke tror at seile, naar jeg siger, at det fra flere Medlemmers Side i Udvalget var Tilfældet, at naar de ikke tiltraadte det, saa var det, fordi man vilde opsætte sin Tilslutning eller Ikke-Tilslutning til Forslaget, indtil Sagen havde været behandlet her i Salen. Efter hvad jeg nu er kommen til Kundskab om, saavel ved Behandlingen her som og efter, hvad jeg har erfaret udenfor Salen, skal jeg stemme for Forslaget. Saa vidt mig bekendt, er jeg den Æneste, der har foranlediget, at der vil finde delt Afstemning Sted over Forslaget under Nr. 43. Jeg skulder i den Anledning at gjøre Næde for Marsagen til, hvad jeg har gjort; og jeg skal gjøre det i al Korthed. Mit Ønske er, at den første Halvdel af Forslaget kan blive vedtagen og den sidste forkastet. Der er ved Dødsfald blevet 500 Rd. ledig af de faste Understøttelser paa den vedkommende Konto paa Budgettet. Mit Ønske er, at disse 500 Rd. blive holdte tilbage og komme Sorø Akademis Kapital til Gode i Stedet for at blive anvendte til en Person, som ikke er nævnt, men formodentlig kjendt af os allesammen. Jeg skal ikke negte, at naar man skal gaa hen og vedtage Tilskud til en Mand som denne, saa forekommer det mig — med al Agtelse og Respekt for Manden —, at man kan komme meget vidt. Denne Mand har ikke, saavidt mig bekendt, staaet i nogen Forbindelse med Staten. Naar man tænker paa, hvor store Anstrængelser der her gjøres, og det navnlig fra en vis Side i Salen — hvad jeg ingenlunde skal bebreide den,